OIKEUSMINISTERIÖ

OM
Lisävastine HE 252/2017 vp 1/61/2014

Kriminaalipoliittinen osasto

26.4.2017

Lakivaliokunnalle

OIKEUSMINISTERIÖN LISÄVASTINE HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ EDUSKUNNALLE TUTKINTAVANKEUDEN VAIHTOEHDOISTA JA JÄRJESTÄMISESTÄ (252/2017 VP)

Lakivaliokunta on pyytänyt oikeusministeriöltä lisäselvitystä ja esittänyt täydentäviä kysymyksiä viitekohdassa tarkoitetun hallituksen esityksen, siitä saatujen lausuntojen ja oikeusministeriön vastineen pohjalta.

1. Tutkintavankeuslain 2 luvun 1 §:ää koskevan ehdotuksen voimaantulon lykkääminen

Lakivaliokunta tiedustelee, voitaisiinko lain voimaantuloaikaa pidentää eli uudistusta lykätä ja muuttaa niin, että poliisin säilytystilat saataisiin laitettua kuntoon siten, että henkilöt voitaisiin siirtää suoraan Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoimaan tutkintavankilaan. Lakivaliokunta kysyy, millaiset olisivat tällaisen vaihtoehdon kustannukset ja aikataulu.

Oikeusministeriö on pyytänyt Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksiköltä selvitystä asiasta. Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö on yhdessä Senaatti-kiinteistöjen kanssa arvioinut kustannuksia aiempien toteutettujen hankkeiden perusteella. Poliisin nykyisten tutkintavankitilojen kuntoon laittaminen tutkintavankien pitempiaikaiseen säilytykseen sopiviksi edellyttäisi mittavia peruskorjauksia. Esimerkiksi Helsingin vankilan peruskorjaushankkeessa neliöhinta on ollut noin 3 500 euroa neliöltä ilman turvateknisiä investointeja. Todennäköisesti vanhaa korjaamalla ei kuitenkaan olisi mahdollista toteuttaa Rikosseuraamuslaitoksen toimitilakonseptin mukaista tilatehokasta ratkaisua, jossa olisi mahdollista tehdä säilytystilojen ohella myös riittävät toiminnalliset muutostyöt (aktiivitoimintatilat, ulkoilupihat, tapaamistilat). Vanhoissa tiloissa olisi lisäksi vaikea eriyttää poliisin muuta toimintaa varten tarvittavat putkatilat.

Edellistä parempi vaihtoehto olisi toteuttaa tarvittavat tutkintavankitilat uudisrakennuksena. Senaatti-kiinteistöjen arvion mukaan uuden vankilan rakentamiskustannukset ovat noin 5 000 euroa neliöltä, jos se rakennettaisiin kokonaan uudelle tontille. Jos tarvittavat tutkintavankitilat kuitenkin rakennettaisiin nykyisten toimivien vankiloiden yhteyteen, kustannukset olisivat jonkin verran vähäisemmät. Esimerkiksi Vantaan vankilan laajentaminen ratkaisisi Etelä-Suomen tutkintavankipaikkojen lisätarpeen. Vantaalla osa toimintatiloista olisi jo valmiina, jolloin sinne tarvitsisi rakentaa vain tarvittavat selliosastot ja valvontatilat. Lisärakentaminen Vantaalle ratkaisisi myös Etelä-Suomen vankiloiden yliasutusongelman.

Käyntiosoite	Postiosoite	Puhelin	Faksi	Sähköpostiosoite
Eteläesplanadi 10 HELSINKI	PL 25 00023 VALTIONEUVOSTO	02951 6001	09 1606 7730	oikeusministerio@om.fi

Rikosseuraamuslaitoksen toimitilakonseptin mukaisten tilatehokkuustavoitteiden mukaan arvioidut uudisrakennettavien tilojen kustannukset 70 tutkintavankilapaikalle olisivat 19,3 miljoonaa euroa (kaavasta: 55 neliötä/vanki x 5000 euroa/neliö x 70 tutkintavankipaikkaa). Uuden kokonaisvuokramallin mukaiset vuokra- ja ylläpitokustannukset Rikosseuraamuslaitokselle olisivat tällöin 1,9 miljoona euroa vuodessa. Aika hankesuunnittelun aloittamisesta tilojen valmistumiseen vie useita vuosia.

Oikeusministeriö toteaa, että tutkintavankien säilytystilojen peruskorjaus- tai uudisrakentamiskustannuksia ja valvonnan siirtämisestä aiheutuvia resurssitarpeita on lähes mahdotonta arvioida tarkemmin ennen kuin asiaa on perusteellisesti ja yksityiskohtaisesti selvitetty. Asiaa on tarkoitus selvittää Rikosseuraamuslaitoksen ja Poliisihallituksen yhteisessä työryhmässä, jossa on myös sisäministeriön ja oikeusministeriön edustus. Toimitilakustannusten lisäksi selvitetään Rikosseuraamuslaitoksen henkilöstö- ja muut kustannusvaikutukset. Keskimääräisillä tuottavuustunnusluvuilla arvioituna esimerkiksi 70 tutkintavangin lisäys aiheuttaisi Rikosseuraamuslaitokselle noin 50 henkilötyövuoden lisätarpeen, mikä euroiksi muutettuna olisi noin 2,5 miljoonaa euroa vuodessa.

Työryhmässä tullaan etsimään paikallisesti ja alueellisesti ratkaisuja, jotka ovat kustannustehokkaita, parantavat tutkintavangin olosuhteita ja oikeusturvaa sekä ottavat samalla huomioon poliisin esitutkinnan asianmukaisen suorittamisen aiheuttamat vaateet. Jossakin paras ratkaisu voi olla lisätä Rikosseuraamuslaitoksen jo olemassa olevan vankilan kapasiteettia, jossakin perustaa poliisin tilojen yhteyteen Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoima osasto ja jossakin siirtää nykyisen Rikosseuraamuslaitoksen vankilan sijoitusta (esimerkiksi Ylitornion vankilan siirtäminen Rovaniemelle). Ratkaisut tulevat olemaan erilaisia eri puolella maata välimatkoista, tutkintavankien määrästä, vankiloiden ja poliisilaitosten sijainnista ja kunnosta riippuen. Työryhmän esityksillä tulee olemaan kustannusvaikutuksia, jotka valmisteltaisiin vuosien 2019–22 valtiontalouden kehyksiin.

Oikeusministeriö korostaa, että hallituksen esityksessä ehdotetut muutokset toteutetaan hallinnonalojen nykyisillä määrärahoilla, kuten hallituksen esityksen jaksossa 4.1 todetaan. Yllä mainitut kustannusvaikutukset on tehty lakivaliokunnan kysymysten johdosta ja ne koskevat asian jatkovalmistelua, ei käsiteltävänä olevan esityksen taloudellisia vaikutuksia.

Tässä vaiheessa on kuitenkin selvää, ettei Rikosseuraamuslaitoksen henkilöstöä ole mahdollista siirtää huolehtimaan tutkintavankien valvonnasta kaikissa poliisin tiloissa. Tutkintavankien valvonnan siirtäminen Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoitavaksi kaikissa poliisin tiloissa ei olisi kustannustehokasta eikä tarkoituksenmukaistakaan. Rikosseuraamuslaitoksen hallinnointi vaatisi useimmissa tapauksissa henkilöresurssien lisäämistä, jopa kaksinkertaistamista, sillä poliisiin valvontaan jäisivät edelleen muut vapautensa menettäneet.

Uudistuksen lykkääminen siihen asti, että nykyiset tutkintavankitilat ovat asianmukaisessa kunnossa, ei ole mahdollista senkään vuoksi, että kansainväliset ihmisoikeuselimet (CPT ja CAT) ja eduskunnan oikeusasiamies ovat pitkään ja koko ajan jyrkentynein lausumin huomauttaneet asiasta. CPT on muutama vuosi sitten uhannut Suomea julkisella huomautuksella asiasta.

Lain voimaantuloa voidaan oikeusministeriön käsityksen mukaan siirtää esimerkiksi siihen, että työryhmässä on ehditty selvittää ja ratkaista ne keskeiset akuutit ongelmat, joita tutkintavankien nykyistä nopeammasta siirtämisestä aiheutuu. Voimaantulo voisi olla vuoden 2019 alussa, jolloin työryhmällä olisi puolitoista vuotta täytäntöönpanon valmisteluun.

2. Poliisin tiloissa säilyttämisen edellytysten madaltaminen (tutkintavankeuslain 2 luvun 1 §)

Lakivaliokunta tiedustelee, voitaisiinko poliisin tiloihin sijoittamisen kynnystä (*poikkeuksellisen painavat syyt*) madaltaa, esimerkiksi niin sanotuissa ylitörkeissä rikoksissa eli rikoksissa, joista saattaisi seurata yli 6 vuotta vankeutta. Lakivaliokunta tiedustelee, voisiko kynnys tällaisissa rikoksissa olla matalampi tai voisiko ”normaali” säilytysaika poliisin tiloissa olla kaksi viikkoa.

Oikeusministeriön käsityksen mukaan kun henkilö vangitaan, rikos on usein niin vakava, että siitä säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi vuotta vankeutta. Tämän vuoksi oikeusministeriö katsoo, ettei rikoksesta säädetty ankarin rangaistus sovellu perusteeksi poliisin tiloissa säilyttämiselle.

Hallituksen esityksen mukaan tutkintavanki voitaisiin sijoittaa poliisin tiloihin poikkeuksellisen painavasta tutkintavangin turvallisuuteen tai kolluusiovaaran liittyvästä syytä. Suurin osa niistä lausunnonantajista, jotka ovat arvostelleet tutkintavankien nykyistä nopeampaa siirtämistä poliisin tiloista vankiloihin, ovat katsoneet, että siirtäminen vaikeuttaisi kohtuuttomasti rikostutkintaa, laskisi rikosten selvittämisastetta ja vaatisi poliisia sijoittamaan lisäresursseja esitutkinnan alkuvaiheeseen.

Oikeusministeriön käsityksen mukaan poliisin tiloihin sijoittamista koskevaa säännösehdotusta voitaisiin muuttaa siten, että poikkeuksellisen painava *rikoksen esitutkintaan liittyvä syy* lisättäisiin tutkintavankeuslain 2 luvun 1 §:ään perusteeksi, joilla tutkintavankia voitaisiin säilyttää poliisin tiloissa yli seitsemän vuorokautta. Tämä koskisi esimerkiksi tilanteita, joissa rikoksen esitutkinta olisi niin keskeneräinen, että tutkintavangin siirtäminen kaukana sijaitsevaan vankilaan vaarantaisi koko esitutkinnan. Asian arviointi olisi tuomioistuimen harkinnassa. Nyt ehdotettava muutos on seuraavassa alleviivattu.

2 luku
Vankilaan saapuminen
1 §
Tutkintavangin sijoittaminen

Vangitsemisesta päättävä tuomioistuin voi pakkokeinolain 2 luvun 9 §:ssä tarkoitetun pidättämiseen oikeutetun virkamiehen tai syyttäjän esityksestä päättää, että tutkinta-vanki sijoitetaan poliisin ylläpitämään tutkintavankien säilytystilaan, jos se on välttämätöntä tutkintavangin erillään pitämiseksi, turvallisuussyistä tai *rikoksen selvittämiseksi. Tutkintavankia ei saa tällöinkään pitää poliisin säilytystilassa seitsemää vuorokautta pidempää aikaa, ellei siihen ole poikkeuksellisen painavaa, tutkintavangin turvallisuuteen, <u>rikoksen esitutkintaan</u> tai pakkokeinolain 2 luvun 5 §:n 1 momentin 2 b kohdassa tarkoitetusta vaarasta aiheutuvaa, erillään pitämiseen liittyvää syytä.*

Jos tutkintavanki sijoitetaan poliisin ylläpitämään säilytystilaan, sijoittamista koskeva asia ja sen perusteet on otettava tuomioistuimessa käsiteltäväksi yhdessä vangitsemisasian kanssa pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitetun vangitsemisasian uudelleen käsittelyn yhteydessä. Tutkintavanki voi saattaa poliisin säilytystilassa säilyttämisen tuomioistuimen uudelleen käsiteltäväksi myös erikseen. Pidättämiseen oikeutetun virkamiehen tai syyttäjän on saatettava asia tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos tutkintavankia on säilytettävä säilytystilassa *yli seitsemän vuorokautta*. Tutkintavangin saattaessa asian erikseen tuomioistuimen uudelleen käsiteltäväksi ja pidättämiseen

oikeutetun virkamiehen tai syyttäjän saattaessa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi säilyttämisen kestäessä yli seitsemän vuorokautta noudatetaan pakkokeinolain 3 luvun 15 §:n 1, 3 ja 4 momentissa säädettyä menettelyä.

Oikeusministeriö korostaa, että kyse olisi siirtymävaiheen väliaikaisratkaisusta, koska pidemmän aikavälin tavoitteena on, että tutkintavangit siirretään heti vangitsemisoikeudenkäynnin jälkeen Rikosseuraamuslaitoksen hallinnoimaan vankilaan.

Oikeusministeriö korostaa myös, että tutkintavankien säilyttäminen pitkiä aikoja pitkäaikaiseen säilyttämiseen soveltumattomissa poliisin tiloissa, joissa poliisi huolehtii tutkintavankien valvonnasta, voi myös johtaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa langettavaan tuomioon ja korvausten maksamisvelvollisuuteen.

3. Toimivallan määräytyminen poikkeuslupaa koskevissa asioissa

Vastineessaan oikeusministeriö esittää, että ehdotetun pakkokeinolain 2 luvun 12 h §:n 1 momentin loppuun lisättäisiin seuraavaa täsmentävä lisäys: *Tutkinta-arestiin määrätty voi saattaa poikkeusluvan epäämistä koskevan asian käräjäoikeuden käsiteltäväksi.*

Pakkokeinolain 5 luvun 6 §:n 2 momentin mukaan matkustuskieltoon määrätty voi saattaa poikkeuslupaa koskevan asian tuomioistuimen käsiteltäväksi. Pakkokeinolain 5 luvun 11 §:ssä olevan 3 luvun 1 §:ään kohdistuvan viittauksen mukaisesti tuomioistuin matkustuskieltoa koskevissa poikkeuslupa-asioissa on pääsääntöisesti syyteasiassa toimivaltainen tuomioistuin. Lakivaliokunta tiedustelee, onko oikeusministeriön esittämä ratkaisu johdonmukainen.

Oikeusministeriö yhtyy lakivaliokunnan näkemykseen ja esittää vastineessa ehdottamansa lauseen täsmentämistä siten, että siinä mainitaan *käräjäoikeuden* sijasta *syyteasiassa toimivaltainen tuomioistuin*, seuraavasti:

Tutkinta-arestiin määrätty voi saattaa poikkeusluvan epäämistä koskevan asian <u>syyteasiassa toimivaltaisen tuomioistuimen</u> käsiteltäväksi.

4. Pakkokeinolain 3 luvun otsikon muuttaminen ja viittaaminen 3 lukuun

Lakivaliokunta toteaa, että oikeusministeriön vastineessa on esitetty pakkokeinolain 3 luvun ja 3 luvun 18 §:n otsikon muuttamista. Lakivaliokunta katsoo, että ehdotusten myötä voi tehdä sellaisen päätelmän, että mitään 3 luvun säännöstä ei sovelleta tutkinta-arestiin, jos sanaa tutkinta-aresti ei säännöksessä nimenomaisesti mainita. Lakivaliokunta pyytää ministeriötä täsmentämään, olisiko jokin 3 lukuun kohdistuva viittaustekniikka ehdotettua toimivampi.

Oikeusministeriö toteaa, että pakkokeinolain 3 luvun säännöksistä tutkinta-arestia koskevat ainoastaan 18 ja 19 §. Oikeusministeriö yhtyy lakivaliokunnan näkemykseen siitä, että 3 luvun otsikon muuttaminen saattaisi antaa harhaanjohtavan kuvan. *Oikeusministeriö* ehdottaakin, että luvun otsikko säilytettäisiin ennallaan. Yksi tapa selkeyttää 3 luvun soveltamisalaa olisi 3 luvun 19 §:n otsikon muuttaminen siten, että siinäkin mainittaisiin tutkinta-aresti. Tällöin 3 luvusta ilmenisi otsikkotasolla ne 3 luvun säännökset, jotka koskevat tutkinta-arestia. Viimeksi mainitun pykälän otsikon muuttaminen ei vaikuta kuitenkaan välttämättömältä. Nyt pykälän otsikko on ”Muutoksenhaku”. Katta-

van, mutta kohtuullisen pitkän otsikon aikaansaaminen olisi vaikeaa. Esimerkiksi otsikko ”Muutoksenhaku vangitsemista, vangittuna pitämistä ja tutkinta-arestia koskevassa asiassa” olisi liian pitkä. *Oikeusministeriö* ei pidä 3 luvun 19 §:n otsikon muuttamista tarpeellisena.

Sen sijaan informatiivisuus- ja johdonmukaisuussyistä *oikeusministeriö* katsoo, että olisi selkeyttävää, jos ehdotetussa 2 luvun 12 a §:n 4 momentissa viitattaisiin myös 3 luvun 18 §:ään seuraavasti:

> *Tutkinta-arestista muutoksenhakutuomioistuimessa ja muutoksenhausta tutkinta-arestia koskevaan päätökseen säädetään 3 luvun 18 ja 19 §:ssä.*

5. Pakkokeinolain 3 luvun 19 §:n 1 momentin muuttaminen

Vastineessaan oikeusministeriö on ehdottanut pakkokeinolain 3 luvun 19 §:n 1 momentin loppuun lisättäväksi seuraavan lauseen: ”*Tutkinta-arestiin määrätty ja pidättämiseen oikeutettu virkamies saavat kannella käräjäoikeuden tekemästä poikkeuslupaa koskevasta päätöksestä.”* Lakivaliokunnan mukaan 2 luvun 12 h §:n 1 momenttiin mahdollisesti tarvittavalla muutoksella on vaikutuksia myös tähän ehdotukseen.

Pakkokeinolain 3 luvun 19 §:n 1 momentissa ei muiltakaan osin mainita sitä tuomioistuinta, jonka päätöksestä muutosta haetaan. Sitä ei pidä mainita myöskään poikkeuslupaa koskevan päätöksen osalta. Tuomioistuin on se tuomioistuin, johon asia olisi saatettu 2 luvun 12 h §:n 1 momentin mukaisesti. Lisäksi on aihetta tehdä eroa matkustuskieltoa koskevaan poikkeuslupa-asiaan, jonka muutoksenhaku määräytyy 5 luvun 12 §:n mukaan. Tutkinta-arestin poikkeuslupaa koskeva sääntely olisi lisäksi eri luvussa kuin nyt kysymyksessä oleva momentti. Tämän vuoksi *oikeusministeriö* esittää ehdottamansa virkkeen täsmentämistä seuraavasti:

> *Tutkinta-arestiin määrätty ja pidättämiseen oikeutettu virkamies saavat kannella tuomioistuimen päätöksestä 2 luvun 12 h §:n 1 momentissa tarkoitetussa tutkinta-arestin poikkeuslupaa koskevassa asiassa.*

6. Lisäselvitykset lausuntopalautteesta

Lakivaliokunta on myös pyytänyt lausuntopalautteesta seuraavat lisäselvitykset:

Eduskunnan oikeusasiamiehen lausunnossa (13.12.2016) todetaan ehdotetusta pakkokeinolain 11 luvun 4 §:stä, että hallintolain säännöksistä voidaan poiketa lailla, mutta asetuksella tämä ei ole mahdollista. EOA:n mukaan asetuksenantovaltaa tulisi tarkastella tämä huomioon ottaen.

Oikeusministeriö toteaa, että pakkokeinolain 11 luvun 4 §:n 1 momentissa ehdotetaan, että valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää tarkemmin tehostettuun matkustuskieltoon ja tutkinta-arestiin liittyvien asiakirjojen sisällöstä ja käsittelystä sekä viranomaisten menettelyssä pakkokeinojen toimeenpanossa. Kyse on toisaalta tosiasiallisesta hallintotoiminnasta ja toisaalta viranomaisten yhteistoiminnasta pakkokeinojen käytännön toimeenpanossa. Hallintolakia ei sovelleta viranomaisten väliseen yhteistoimintaan, eikä hallintolakia pääsääntöisesti – esimerkiksi hyvän hallinnon yleisiä periaatteita lukuun ottamatta - myöskään sovelleta tosiasialliseen hallintotoimintaan (esimerkiksi Heikki Kulla: Hallintomenettelyn perusteet, s. 5-6).

Ehdotetut valtuussäännökset eivät sisällöltään eroa voimassa olevan pakkokeinolain 11 luvun 4 §:ssä säädetyistä valtuussäännöksistä. Myös esimerkiksi tutkintavankeuslain (678/2005) 2 luvun 6 §:ssä, 9 luvun 10 §:ssä ja 12 luvun 9 §:ssä on asialliselta sisällöltään vastaavantyyppisiä, viranomaisen käytössä olevien asiakirjojen sisältöä ja käsittelyä koskevia valtuussäännöksiä.

Siltä osin kuin on kyse hallinnollisista ratkaisuista ja niiden tekemiseen välittömästi liittyvistä toimista, joihin hallintolakia sovelletaan, on selvää, ettei valtioneuvoston asetuksella anneta hallintolain kanssa ristiriidassa olevia tai päällekkäisiä säännöksiä. Oikeusministeriön käsityksen mukaan oikeusasiamiehen kannanotto ei anna aihetta esityksen muuttamiseen.

Itä- ja Pohjois-Suomen rikosseuraamusalue toivoo lausunnossaan rikosseuraamuslaitoksen virkamiehille voimankäyttöoikeutta tutkinta-arestin toimeenpanossa.

Oikeusministeriö toteaa, että ehdotetun 2 luvun 2 j §:n mukaan poliisi antaa tarvittaessa virka-apua tällaisissa tilanteissa. Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehelle suotu voimankäyttöoikeus vankilan ulkopuolella on rajattu hyvin harvinaisiin tilanteisiin. Hyvin rajatusta voimakeinojen käyttöoikeudesta vankilan ulkopuolella säädetään valvotusta koevapaudesta annetun lain (1069/2013) 31 §:ssä ja vankeuslain (767/2005) 18 luvun 6 §:ssä. Esimerkiksi valvontarangaistuksen tai muiden yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanossa Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehellä ei ole voimankäyttöoikeutta. *Oikeusministeriö* katsoo, ettei esitystä ole syytä muuttaa tältä osin.

Turun hovioikeus kommentoi tehostettua matkustuskieltoa ja ilmoitusta uhrille liikkumisrajoitusten rikkomisesta. Hovioikeuden mukaan asiasta mainitaan hallituksen esityksen perusteluissa (s. 27), muttei pykälissä. *Lakivaliokunta* on pyytänyt oikeusministeriötä selventämään, onko ideana, että uhrille ilmoittamista ei esitetä eikä se ole mahdollinen.

Oikeusministeriö toteaa, että oikeusministeriön vastineessa todetaan (s. 10), että Rikosseuraamuslaitokselle ei esitetä oikeutta ilmoittaa rikkomuksista suoraan todistajalle taikka asianomistajalle, koska turvallisuuden ja järjestyksen ylläpitäminen yhteiskunnassa säädetään laissa poliisin tehtäväksi. Uhrille ilmoittamisen sääntelemistä ei lähemmin pohdittu hallituksen esityksen valmistelussa. Mainita asiasta sisältyy yleisperustelujen jaksoon 3.2, jossa käsitellään toteuttamisvaihtoehtoja ja sähköisen valvonnan muotoja. Samassa jaksossa käsitellään myös esimerkiksi RF-valvontaa, jota esityksessä ei myöskään ehdoteta. Hallituksen esityksen jaksossa 3.3 käsitellään keskeisiä ehdotuksia.

Jos Rikosseuraamuslaitos havaitsisi teknisen valvonnan perusteella, että liikkumisrajoitusta rikotaan, Rikosseuraamuslaitos tekisi asiasta ilmoituksen poliisille. Poliisi huolehtisi sillä olevien toimivaltuuksien perusteella ilmoittamisesta. Lähestymiskiellosta ja sen valvonnasta säädetään erikseen. *Oikeusministeriö* katsoo, ettei asia anna aihetta esityksen muuttamiseen.

Ylijohtaja,
osastopäällikkö Arto Kujala

Hallitusneuvos Ulla Mohell